

GAZETA POZNANSKA.

Nro. 49.

w Sobotę dnia 18. Czerwca Roku 1814.

OBWIESCZENIE.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Rada Naywyższa tymczasowa Xięstwa Warszawskiego postanowiła dla zapobieżenia dezercyi woźniców od bryk cztero-konnych, przez Departamenta dla armii Cesarsko-Rossyiskich dostawionych, że każdy, któryby woźnicę zbiegłego ukrywał, lub takowego nie odesłał natychmiast na miejsce przyzwoite, podpadadź będzie karze, artykułem 1szym i 6tym dekretu Królewskiego z dnia 14. mca Strycznia r. 1812. na przechowyjących zbiegów od wojska przepisanej. Podając takowe Rady Naywyższej postanowienie do powszechney wiadomości, oświadczam: że iak w ogolności jest obowiązkiem każdego człowieka, w gminie nie znanego, lub dostatecznie wylegitymować się nie mogącego przytrzymać, i Zwierzchności miejscowej donieść, tak też w szczególności zbiegłego woźnicę od bryk cztero-konnych ile takowego znanego lub podeytrzanego, winien każdy arestować i respective Woytowi Burmistrzowi lub Prezydentowi Muncypalności oddadź, i że przechowanie zbiegłego woźnicy lub ułatwienie mu ucieczki, odpowiedzialność nietylko przed Sądem Kryminalnym, lecz i przed Sądem wojskowym, i złożenie kary Złotych Polskich tysiąc wynoszącej, stosownie do powyż przytoczonego dekretu Królewskiego, za sobą pociągą. Dan w Poznaniu dnia 20. m. Maia r. 1814.

podpisano:

J. PONINSKI.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Podając do powszechney wiadomości, iż dnia 27. b. m. o godzinie 10. zrana odbywać się będzie w Biorze Prefektury tutajszey licytacya na dostawę zaległych produktów do Magazynów w Kurniku i Sremie, na którą wzywam wszystkich mających wolą do podjęcia się téy dostawy, żeby się w przyzwoite Kaucye opatrzeni stawili, i licyta swoje do wywodu słownego podawali. Przypadająca należność wypłaconą będzie naymniéj żądającemu w iak naykrótszym czasie ile bydz może po zupełném uskutecznienu i udowodnieniu przyjętęy dostawy.

Poznań dnia 15. Czerwca 1814.

podpisano:

J. PONINSKI.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

Z Warszawy dnia 11. Czerwca.

Dnia 7go b. m. przybył tu z Francyi JW. Generał dywizyi Dąbrowski; nazajutrz odwiedził JO. Xiążęcia Łabanowa Rostowskiego, Dowódcę naczelnego wojska odwodowego Rossyiskiego, JW. Łąpskoja, Generała Gubernatora naszego, i inne pierwsze osoby rządowe. Dnia tegoż powitali go wszyscy bawiący w tej stolicy Generałowie i Ofice-

rowie Polscy. Pierwszą czynnością tego Generała będzie rozesłanie, za zniesieniem się z Naywyższym Rządem, do wszystkich departamentów Xięstwa Warszawskiego, Oficerów Polskich, ze zleceniem spisania wspólnie z Władzami miejscowymi, wszystkich obecnych tam wojskowych Polskich wszelkiej broni, iak się to okazuje z następującej odezwy:

w Kwaterze głównej w Warszawie
dnia 10. Czerwca 1814.

JAN HENRYK DĄBROWSKI,

Generał dywizyi;

Do wojska Polskiego!

K o l e d z y !

Los wojny zrzucił odmianę położenia i nadziei naszej. Wśród wszelkich klęsk i przeciwności umieliście zachować stałość i wrodzoną wam miłość oyczyzny. Oceniał ją Wielkomyślny ALEXANDER Imperator, i w tym celu kazał zebrać się szczątkom wojska naszego, walczącego do ostatniej chwili na ziemi Francuzkiej. Zostawił im broń w rękę, i pozwolił, ażeby z nią do oyczyzny wrócili; niedosyć na tem, uznał potrzebę powiększenia siły zbrojney narodowej i rozkazał, aby wszyscy Polacy, którzy tylko składali wojsko w ostatniej wojnie i nawet ci, co się dostali w niewolę, należeli do używania tej Jego dobroczynności.

Przeznaczył mnie ten Monarcha, abym miał zaszczyt uwiadomić was, Koledzy, o tej Jego najłaskawszej woli, spodziewając się, iż będziecie umieli cenić to dobrodziejstwo i staniecie się godnymi Jego zaufania.

JW. Prefekci departamentów są uwiadomieni, każdy respective w swoim departamencie, aby obwieścił niniejsze urządzenie; do czego wyżsi Oficerowie będą wysłani po departamentach i powiatach, naznaczając dzień i miejsca, gdzie macie się zebrać do wpisania się w listę do tego sporządzoną.

Wzywam więc wszystkich tak wojskowych iako i do administracyi wojskowej należących; aby każdy tam gdzie się zapisze, już w tym powiecie do dalszych rozkazów pozostał, i nieoddalał się z tegoż, nieuwiadomiwszy wprzód. Oficera do spisu w Powiecie oznaczonego, a to w celu, aby gdy powołanymi będą, miejsce ich pobytu wiadome było.

Dąbrowski.

Gazety tutejsze zawierają co następuje:
Prefekt Departamentu Warszawskiego.

Odcbrawszy od Oficerów Francuzkich tu w niewoli wojennej zostających, w liście do mnie pisanym oświadczenie od siebie i w imieniu swych kraiovców podobnemu uległych losowi, dziękczynienia wdzięczności, za troskliwość względem nich okazywaną i pomoc tymże świadczoną, zadosyć czyniąc ich życzeniu, list takowy do publiczney podaę wiadomości, łącząc równie z nimi podziękowanie szanownym obywatelom: że ilokrotnie do ich szczodroblwości dla nieszczęśliwych odezwać mi się przyszło, hojnym darów swych udziałem, zasłtku ze swej strony odmawiać mi dla nich nie raczyli.

W Warszawie dnia 9. Czerwca 1814.

N a k w a s k i.

Rakiety, S. G.

w Warszawie dnia 8. Czerwca 1814.

Oficerowie Francuzcy ieńcy woinni, nie mogą opuścić Xięstwa Warszawskiego, bez wynurzenia WW. Panu swych dziękczynień, za troskliwość względem nich okazywaną, równie iak i pomoc od mieszkańców tego miasta oraz departamentu świadczoną. Racz WW. Pan, Mości Prefekcie, przyjąć wyrazy niewygasłej wdzięczności, i bądź przekonany, że poczytućmy się za szczęśliwych, iż możemy być jej tłumaczami tak względem niego samego, iako i powierzonych jego administracyi, którym zapewne nieomieszkasz oświadczyć nasze życzenia ku ich szczęściu i pomyślności.

(podp.)

Generał dywizyi,

Baron Puthod.

Hrabia Gramont,

Pułkownik huzarów.

Bonaffos de Latour,

Podpułkownik artylleryi konney.

De la Moussaye, Podpułkownik

W 134 pułku, Urzędn. legii honorowej.

Z Berlina dnia 11. Czerwca.

Oto jest ukończenie Traktatu pokoju i przyjaźni między N. Królem Pruskim i Jego Sprzymierzeńcami z jednej, a N. Królem Francyi i Nawarry z drugiej strony. — Nasamprzód zaś uzupełnienie artykułu 3ciego.

d) W Departamencie *Saar* pozostaną się Francyi kantony *Saarbrück* i *Arneval*, toż owa część kantonu *Lebach* położona na południe linii, która wzdłuż granic wsi *Herchenbach*, *Ueberhofen*, *Hilsbach* i *Hall* (mieysca te rozmaite leżą za granicą Francuzką), aż do tego rozciąga się punktu, gdzie przy *Querselle* (które do Francyi należy) linia odosobniająca kantony *Arneval* i *Ottweiler* styka się z ową, która kantony *Arneval* i *Lebach* rozgranicza. Granica tej strony składa się z linii powyż opisaney, tudzież z oddzielającej kanton *Arneval* od kantonu *Bliescastel*.

e) Że twierdza *Landau* przed rokiem 1792 wolny punkt w Niemczech stanowiła, otrzyma przeto Francya pogranicznie końcem połączenia tej twierdzy i jej obwodu z resztą Królestwa swego część Departamentu grzmotowej góry (*le mont-Tonnère*) i Departamentu *Renu* niższego. Nowe to ograniczenie wybiega z punktu, gdzie przy *Obersteinbach* (które za granicą państwa Francuzkiego leży) schodząc się z granicą *Renu* niższego między Departamentami *Mozeli* i grzmotowej góry, ciągnie się linia dzielącą kantony *Weissenburg* i *Bergzabern* (pobok Francyi) dalej kantony *Pirmasens*, *Dahn* i *Annweiler* (postronnie Niemiec) aż do punktu, gdzie te rozgranicza przy wsi *Wolmersheim*, dawnego zakreslenia twierdzy *Landau* dotykają się. Począwszy od owego obwodu tak pozostawionego jak w roku 1792, wyprowadzi się nowa granica, aż do rzeki *Queich*, która przy *Queichheim* (do Francyi należącego) owo ograniczenie opuszcza, a przy wsiach *Merlenheim*, *Knittelheim* i *Belheim* snując się (do

Francyi także

który odtąd dals

cami granicę stan

Co do *Renu*, droga *Thalweg* (Thalweg) formować będzie rozgranicze, z tym przecież warunkiem, aby w przyszłości pędem nurtu zdarzyć się mogące odmiany żadnego wpływu na własność znajdujących się rzek nie miały. Stan dzierżenia tych wysp wedle podpisu traktatu Lunewilskiego przywróconym będzie.

f) W Departamencie *Doubs* tak sprostuje się granica, że wscząwszy się powyż *Ranconniere* przy *Locle*, poydzie grzbietem *Jury* między *Cer-neux-peguignot* a wsią *Fonternelles*, aż do wierzchołka *Jury*, od 7 do 8000 stop od wsi *Brevine* odległego, gdzie znów w dawną Francuzką granicę wbiegnie.

g) W Departamencie *Leman* między Francją a krajem *Vaud* i rozmaitemi częściami Rzpłitey Genewskiej (która część Szwajcaryi składać będzie) pozostaną się granice dawne, to jest iakie były, nim *Genewa* do Francyi wcieloną była, kanton atoli *Frangy*, kanton *St. Julien* (wyiawszy część tę, która na północ linii leży, iaka od punktu wyprowadzoną będzie, gdzie rzeka *Laire* przy *Chaney* w Genewskie wchodzi, w podłuż granicy *Seseguin*, *Laconex* i *Seseneuve* pozostaną za granicą Francuzką) kanton *Reignier* (oprócz kawałku leżącego na wschód linii idącej granicami *Muraz*, *Bussy*, *Pers* i *Cornier*, które za granicą Francuzką leżą), oraz kanton *de la Roche* i *Armanoy*, wraz z ich powiatami) pozostaną się dla Francyi. Bieg granicy pociągnie się między temi rozmaitemi kantonami liniami i granicami, które tak pozostałe kawałki Francyi, iako i odpadle oddziela.

h) W Departamencie *Montblanc* pozyszcze Francya podprefekturę *Chambery*, wyiawszy kantony *de l'Hopital St. Pierre*, *d'Albigey* *de la Rocette* i *Montmeillant*, tudzież podprefekturę *Onicy*, z wyjątkiem części tej kantonu *Faverger*, która na wschód położona

...*Purechaise* i *Marthod* z *Uging*
na stronę ... idzie dalej grzbietem
góry, aż do granicy kantonu *Thones*. Lania
ta, z granicami wymienionych kantonów
w owej okolicy nowy bieg granic utworzy.

Ze strony *Pireneów* pozostaną się granice
między oboma Królestwami Francuzkim a
Hiszpańskim, jakie od 1. Stycznia 1792
roku były, mianowaną przeto będzie nie-
zwłocznie od koron obustronnie Kommissya
końcem ustanowienia finalno-demarkacyjnej
linii.

Francya zrzeka się wszelkich praw do krajów
i dystryktów, miast i wsiów, po za obwodem
rzeczonych granic położonych; atoli Xię-
stwo *Monaco* powraca do stosunków, wia-
kich się znajdowało przed 1. Stycznia 1792.

Sprzymierzone dwory zapewniają *Francyi*
posiadanie Xięstwa *Avignon*, hrabstwa *Ven-*
naissin, hrabstwa *Mümpelgard* i wszystkich
tych kluczków, które dawniej należały do
Niemiec, a które objęte są powyż oznaczo-
nemi granicami, czy one przed lub po pier-
wszym d. m. Stycznia 1792 r. do *Francyi*
wcielonymi zostały.

Zastrzegają sobie nawzajem mocarstwa
wolność obwarowania tego lub owego pun-
ktu swych państw, którego dla bezpieczeństwa
swego za dogodny uznają.

Zapobiegając wszelkiemu naruszeniu pry-
watney własności, i chcąc wedle nuymiar-
kowskich zasad ubezpieczyć posiadłości
osób przy granicy mieszkających, wyznacze-
ni będą Kommissarze z strony państw z *Fran-*
cyą graniczących, końcem wspólnego z Kom-
missarzem Francuzkim oznaczenia granicy
każdego w szczególności kraju.

Po ukończoney robocie tych Kommissa-
rów, sporządzone będą mapy i od wszy-
stkich Kommissarzów podpisane, niemniej
powkopywane będą słupy graniczne.

Art. 10. N. Król Jmć Naywierniejszy *)
obowiązuje się, dla dopełnienia zawartej
w skutek artykułu 8. umowy z Jego przy-
mierzeniami, N. Królowi Chrześcijańskiemu,
w czasie niżej oznaczonym, *Guianę* Fran-
cuzką w tym stanie zwrócić, w jakim znay-
dowała się pierwszego Stycznia 1792 r.

Że skutek przeznaczenia powyższego oży-
wilby zwaśnienie ówczesne, względem granic
powstałe, zgodzono się na to, żeby podobne
nieporozumienie w dobry sposób między obo-
ma dworami za pośrednictwem N. Króla *W.*
Brytanii załatwionem było.

Art. 11. Miasta i warownie w koloniach
i osadach położone, wedle Art. 8. 9. i 10.
N. Królowi Chrześcijańskiemu w tym stanie
zwrócone być mają, w jakim od chwili
podpisania niniejszey ugody znajdują się.

Art. 12. N. Król *W. Brytanii* obowią-
zuje się, poddanym N. Króla Jmci Chrze-
ścijańskiego, co do handlu, zabezpieczenia
osób i majątków wewnątrz granic iedyno-
władztwa *W. Brytanii* na stałym lądzie
Indyi, tych samych udzielać swobod, przy-
wilei i opieki, jakie naywięcej korzyści
doznającym narodom teraz są dozwolone,
lub dozwolonemi będą. N. Król Chrześci-
jański z Swoy strony, pragnąc szczerze, ażeby
pokój między obiema koronami Francuzką
i Angielską był wiecznie-trwałym, chcąc oraz
ile tylko w mocy Jego, przyłożyć się ku uchy-
leniu w wszelkich stosunkach między oboma
narodami tego, cokolwiekby tylko wzajemne
dobre porozumienie nadwерężyć mogło; obo-
wiązuje się nie zakładać naymniejszych wa-
rowni w osadach, które mają Mu być wy-
dane, a które są położone na stałym lądzie
Indyi, i w tychże osiadłościach większey nad
potrzebną ilość woysk do przestrzegania po-
rządku policyjnego nie utrzymywać.

Art. 13. Co do prawa rybitwiego Fran-

*) Król Portugalski.

cuzów na wielkich niewodach (mieliznach) Nowoziemianskich (*Terre Neuve*) na pobrzeżach wyspu tegoż imienia, i ościennych wyspach, w odległości *S. Wawrzynia*, wszystko to wraca się do stanu, w jakim się roku 1792 znajdowało.

Art. 14. Kolonie, kanton i osady, które N. Królowi Jmci Chrześcijańskiemu od N. Króla Jmci *Brytanii*, albo od Jego Sprzymierzeńców wydanemi być mają: na południowych morzach i na lądzie stałym *Ameryki i Afryki*, w przeciągu trzech miesięcy, położone zaś za przygórkiem *Dobrey nadziei* w 6. miesiącach, od podpisu niniejszey ugody, zwrócone będą.

Art. 15. Wysokie układające się strony warowały sobie 4tym art. konwencyi z 23. d. Kwietnia r. b., w niniejszym ostatecznym traktacie pokoju rozstrzygnąć los arsenatów, okrętów wojennych tak uzbrojonych, jako i nieuzbrojonych, znajdujących się w zwróconych miastach morskich, a to w celu dopełnienia ze strony *Francyi* art. 2go rzeczoney konwencyi; zgodzono się przeto, aby powyższe okręty i statki wojenne, też broń, amunicyę okrętową i wszystkie materiały do budowy i uzbrojenia służące, między *Francyą* a krajami, gdzie miasta te leżą, w stosunkach dwóch trzecich części dla *Francyi*, a trzeciej części dla mocarstw, którym należeć będą, rozdzielonemi były. Okręty i nawy zaczęte, które w 6 tygodni po podpisaniu niniejszego traktatu, z warsztatu spuszczonemi i jeszcze być nie mogą, będą za materiały uważane, i jako takie, po rozebrawiu, w powyż ustanowionych stosunkach podzielone.

Obie strony wyznacza Kommissarzy, dla ustanowienia i sprostowania podziału tego; wydadzą oraz sprzymierzone Mocarstwa paszporty i listy konwoiowe, końcem zabezpieczenia powrotu do *Francyi* rzemieślników, marynarzy i urzędników Francuzkich.

Przeznaczeniem tém nie są obięte zbrojo-

wnie i okręty, w miastach nadmorskich znajdujące się, które już przed dniem 23. Kwietnia w moc Sprzymierzeńców dostały się, również okręty i zbrojownice *Hollandyi* należne, a mianowicie flota *Texelska*.

Rząd Francuzki obowiązując się, cokolwiek wedle powyż podanych przeznaczeń z działu nian przypadnie, po skutecznym rozdzieleniu w ciągu trzech miesięcy wszystko uprzętnąć, lub sprzedąć.

Port Antwerpski będzie na przyszłość iedynie portem handlowym.

Art. 16. Wysokie kontraktujące strony, chcąc zapomnieć i mieć zapomnianemi rozterki, które zaburzyły *Europę*, oświadczają i przyrzekają, że ze względu niniejszey ugody zwróconych lub ustąpionych krajów, żadne indywiduum i kiegokolwiek bądź stanu i godności, pod żadnym pozorem nie ma być prześladowanem, uniespokojanem, lub naruszonym, tak co do osoby, jak i majątku, czyli to z powodu iego zachowania się i zdania w politycznych okolicznościach, czyli z przywiązania do tej lub owej z stron kontraktujących lub d. rządów już nieistnjących, i t. d.

Art. 17. We wszystkich krajach, które już na mocy niniejszego traktatu, już na mocy działać się mogących ugód, innych otrzymały lub otrzymają Monarchów, dozwolono wedle upodobania tak rodowitym iako też i obcym mieszkańcom kiegokolwiek bądź stanu i narodu, w sześć dniem przeciągu czasu, rachując od wymienienia ratyfikacyi, swym dowolnie przed i po wojnie nabytym zarządzać majątkiem, i do tego lub owego przetrwać się kraju.

Art. 18. Sprzymierzone mocarstwa chcąc dać Królowi Chrześcijańskiemu nowy dowód, ile pragną zatrzeć skutki nieszczęsney epoki, ukończoney teraz przez pomyślnie zawarty pokój, zrzekają się wszelkich summ, wpływających z kontraktów za dostawę, lub inne awanse, poczynione rządowi Francuz-

kiemu w ciągu rozmaitych wojen, prowadzonych od r. 1792.

Podobnież Król Chrześcijański, 'zrzeka się wszelkich roszczeń, iakieby mógł mieć z tego względu do mocarstw sprzymierzonych.

W dopełnieniu tego artykułu zobowiązują się wysokie kontraktujące strony, wydać sobie nawzajem wszelkie prawne tytuły, obligacye i dokumenta, iakie posiadają względem pretensyi, których się zrzekły.

Art. 19. Rząd Francuzki obowiązue się likwidować summy i też zapłacić, skoro się wykaże, że takowe winien iest w krajach zaszcienych na mocy kontraktów albo innych formalnych umów, iakie między indywiduami lub prywatnemi instytucyami, a Francuzkim rządem, tak za dostawy, iak z powodu prawnych zobowiązań zaszyły.

Art. 20. Wysokie umawiające się strony, zaraz po wymianie zatwierdzeń niniejszego traktatu, mianować będą Kommissarzów, którzy uregulują i dopilnują wykonania całej osnowy Artykułów 18 i 19go. Kommissarze ci zajmą się śledztwem roszczeń, poprzedniczym artykułem obiętych, obrachowaniem reklamowanych summ, i obmyśleniem środków, iakie od rządu Francuzkiego końcem zaspokoienia onych proponowane będą. Polecone im oraz będzie wydanie prawnych tytułów, obligacyów i dokumentów, tyczących się długów, których się wysokie kontraktujące strony nawzajem zrzekają, tak iż po zatwierdzeniu ich dzieła zrzeczenie się wzajemne uważane będzie za ułatwione.

Art. 21. Długi, które początkowo hy-potekowane były wyłącznie na krajach, nie należących na dal do *Francyi*, lub zaciągnięte na rzecz wewnętrznę ich administracyi, obciążać będą też same kraie. Począwszy więc od 22 dnia m. Grudnia 1813 r. wszystkie tego rodzaju długi, które w wielką księgę publicznego długu państwa Fran-

cuzkiego wniesionemi zostały, rachowane będą na korzyść rządu Francuzkiego. Tytuły prawne, tyczące się przygotowanych do wniesienia, a nie wniesionych ieszcze długów, wydane będą rządowi tych krajów, których się dotyczą. Zobopólna Kommissya sporządzi gruntowne wykazy wszystkich tych długów.

Art. 22. Rząd Francuzki winien będzie z swej strony zwrócić wszystkie summy, które poddani wyż rzeczonych krajów złożyli do kass Francuzkich, bądź iaką kaucyę, depozyta, lub konsygnacyę.

Nawzajem poddani Francuzcy, którzy zostali w służbie pomienionych krajów, i do skarbu ich złożyli pieniądze, czy to iako kaucyę, depozyta lub konsygnacyę, sumiennie mają bydy zaspokoieni.

Art. 23. Osoby, które sprawowały urzędy złożenia kaucyi wymagające, pobieraniem jednak pieniędzy publicznych lub skarbowych nie trudniły się, zaspokoione będą wraz z prowizyami i rok rocznie w piątej części, rachując od daty niniejszego Traktatu aż do całkowitego wynagrodzenia w *Paryżu*.

Co do tych jednak urzędników, którzy rachunki składać winni, zaspokoienie ich w sposób wzmieniony zacznie się naypoźniej w 6 miesięcy po złożeniu rachunków, wyiawszy iedynie tych, którzy defekta zrzadzili. Kopia ostatniego rachunku komunikowaną będzie Rządowi ich kraju dla informacyi i potrzebnego objaśnienia.

Art. 24. Depozyta sądowe i konsygnacye złożone do Kassy zwanej: *caisse d'amortissement*: w skutek ustawy z d. 28 *Nivose* r. 13. (18. Stycznia 1805 r.) należące mieszkańcom krajów, w których posiadaniu *Francya* nie pozostanie, zwrócone będą w ciągu roku od wymiany zatwierdzeń niniejszego traktatu rachując, a to władzom rządowym rzeczonych krajów, wyiawszy iednak depozyta i konsygnacyę, względem których mie-

szkańcy *Francyi* iaki mają interes, w którym to przypadku pozostaną w kassie wyżej wymienionej i nie będą zwrócone tylko w moc decyzji władz przyzwoitych.

Art. 25. Fundusze złożone przez gminy lub instytutu publiczne w kassach zwanych: *caisse de service et caisse d'amortissement*, lub w innej kassie Rządowej, od roku do roku w piątej części zwrócone zostaną od daty niniejszego traktatu rachując, po odrzuceniu awansów im poczynionych i zastrzegając wierzycielom wspomnianych gmin i instytutów publicznych prawo co do opozycji przeciw wydaniu funduszy przyzwoicie zakładanych.

Art. 26. Od 1. d. Stycznia 1814 roku rachując, Rząd Francuzki nie jest obowiązany uiszczać się iakiejkolwiek bądź osobie, przedstawiającej byż poddanym *Francyz*, w pensji cywilnej, wojskowej i duchownej, równie w płacach zwanych: *solde de retraite* i *traitement de réforme*.

Art. 27. Dobra narodowe nabyte sub titulo oneroso przez poddanych *Francyi* w dawniejszych Departamentach *Belgium*, lewej strony *Renu* i *Alpów* za obwodem dawniejszych granic *Francyi*, są i zostaną w nie naruszonem posiadaniu nabywców.

Art. 28. Uchylenie opłat, znanych pod nazwiskiem: *gabellae haereditariae* i *gabellae emigrationis*, i innych takiego rodzaju, zastrzega się wyraźnie nadal w tych krajach, które ie wzajemnie z *Francyą* umówiły, lub które dawniej z nią połączone były.

Art. 29. Rząd Francuzki zobowiązuje się, wydać zapisy i inne prawne tytuły, które mogły byż zabraniami z prowincyów, wojskiem i administracyami Francuzkiemi zajętych, a skoroby wydanie ich niemogło byż skutecznionem, zapisy te i tytuły prawne nie mają żadnej ważności i znaczenia.

Art. 30. Należące się summy za wszelkie nie ukończone jeszcze roboty, lub ukoń-

czone po 31. dniu m. Grudnia 1812 roku, a przedsięwzięte dla ogólnego pożytku na *Remie* i w innych Departamentach, mocą niniejszego traktatu od *Francyi* odpadłych, będą winni ponieść nowi ich posiadziciele, i likwidowane byż mają przez Kommissyę do obrachowania długów krajowych wyznaczoną.

Art. 31. Archiwa, mappy, plany i dokumenta wszelkiego rodzaju, należące krajom odstąpionym, lub dotyczące ich administracyi, wydane byż mają razem z krajami, lub gdyby się to stać nie mogło, w przeciągu czasu, niedłuższym jednak nad 6. miesięcy po oddaniu krajów.

Warunek ten rozciąga się do archiwów, kart i rycin, które mogły byż zabrane w krajach, od rozmaitych wojsk na chwilę oszadzonych.

Art. 32. Wszystkie mocarstwa, które z iednej lub z drugiej strony w niniejszą wojnę były uwikłane, ześlą, w przeciągu dwóch miesięcy, pełnomocników do *Wiednia*, na ogólny kongres, końcem ułatwienia okoliczności w uzupełnieniu przeznaczeń niniejszego traktatu.

Art. 33. Zatwierdzenie niniejszego traktatu, i wymiana zatwierdzeń onegoż, nastąpić ma w przeciągu dni czterestu lub prędzej, jeżeli można.

Niniejszy traktat podpisali obu stronni pełnomocnicy, przy wyciśnieniu swych pieczęci.

Dan w *Paryżu* trzydziestego dnia m. *Maja* roku 1814.

(L.S.) *Karol August*
Baron *Hardenberg*. (L.S.) *Książę*
Beneventu.

(L.S.) *Karol Wilhelm*
Baron *Humboldt*.

Artykuł dodatkowy.
Lubo zawarty w *Bazylei* dnia 5go m. Kwietnia 1795 r. traktat pokoju, podobnie w *Tylży* dnia 9. Lipca 1807, konwencya

Paryżka dnia 20. Września 1808, nie mniej w mieście. Korpus Xięcia Brunświckiego wszystkie inne, po pokoju Bazylejskim zawarte między *Prussami a Francją* konwencye i układy wszelkiego rodzaju, przez niniejszy traktat tracą wszelką ważność i znaczenie, to wszelako wysokie kontraktujące strony uznały za rzecz potrzebną, oświadczyć jeszcze wyraźnie, iż rzeczzone traktaty we wszystkich swoich publicznych i tajemnych artykułach przestają być zobowiązującemi, a kontrahenci zrzekają się nawzajem wszelkiego prawa i uwalniają od wszelkiego obowiązku, któreby z nich wypływać mogły.

Król Jmć Chrześcijański przyrzeka uchylić wszelkie dekreta i wyroki, wydane przeciw Francuzkim, lub domniemalnie Francuzkim poddanym, którzy są lub byli w służbie N. Króla Pruskiego.

Niniejszy dodatkowy Artykuł mieć będzie tę samą dzielność i ważność, iak gdyby dosłownie był umieszczony w zawartym dziś głównym traktacie. Zatwierdzenie i wymiana zatwierdzenia onego w równym nastąpić ma czasie. Na dowód podpisali go obustronni pełnomocnicy, i pieczęciami swemi stwierdzili.

Dan w Paryżu dnia 30. Maja 1814 r.

(L.S.) Karol August
Baron Hardenberg. (L.S.) Xiażę
(L.S.) Karol Wilhelm Benewentu.
Baron Humboldt.

Z Hamburga d. 7. Czerwca.

Stosownie do życzenia gwardyi mieyskiej, Podpułkownik *Vettlerkamp*, mianowany iey tymczasowym Naczelnikiem.

Dnia 5. odprawiło się w kościołach wszystkich wyznań nabożeństwo za oswobodzenie naszego miasta.

Z Bruxelli dnia 4. Czerwca.

Korpus woyska Pruskiego pod dowództwem Generała *Kleista*, powracając z wewnątrz kraju Francuzkiego, przyciągnął do *Hennegau*; wielka część stoi w okolicy *Mons*, reszta

rozłożony jest między *Vilvorde*, *Mecheln* i *Löwen*. Słychać, że w połowie tego miesiąca; nastąpi powszechne korpusow tych poruszenie. Znaczny oddział Pruskiej i Rosyjskiej iazdy ciągnie poniż *Mozy*. Jazda ta idzie z *Szampunii*, i zabawi przez kilka dni w okolicy *Leodium*.

W fabryce Pani *T'Kint* w *Bruxelli*, pracuje od pułtora roku kilka set rąk kobiecych nad przepyszną kołdrą z koronek. Uważając po herbie, kołdra ta przeznaczona jest dla jednego z pierwszych Monarchów w *Europie*. Ma długości 6 a szerokości $4\frac{1}{2}$ łokcia.

Baron *Katt*, Kommendant miasta naszego, rozwiązał właśnie tuteyszą gwardyę mieyską, oświadczając iey wdzięczność za dotychczasowe posługi.

Odezwa do litościwych.

Już niewymownie czarney duszy żołyńca po osmy raz podpalając, dokonał chuci swojej unieszczyć na wieczną pamięć miasto *Pyzdry*. W dniu 11tym t. m. o godzinie 10 $\frac{1}{4}$ przed południem, podłożony ogień w stodółach dwóch na trakcie *Poznańskim*, wiatrem gwałtownym na miasto całe miotany, zniszczył płomieniem, w popioł i gruzy obrócił Żydowską ulicę, niepozostawwszy żadnego domu z liczących przeszło 111 i bożnicę murowaną, z których Chrześcijańskich przeszło sto kilkadziesiąt, oprócz todó i folwarkowych zabudowań. Przeszło co do Chrześcijańskich 260 familii, i 300 Żydowskich, pozbawione nietylko pomieszań, lecz niemal wszystkich swoich zabytków, na łęk, nędzę i tulactwo schronienia się z dziećmi, pozostawione zostały. Nierozszerzając się daley opisem niedoli tey, gdyż tę każdego czule serce łatwo rz. zpoznać, lecz wnoszę nayspokornieyszą pro bę do wspaniałych ludzkością uniesionych dusz, by ku zatamowaniu też nieśczęśliwych, swe dobrodziejstwa udzielić a kawietaczli; każda ich siła, nayprzód u Istności Naywyższej we skutki znajdzie, potem w gazetach z wdzięcznością umieszczoną, a na ostatek w księdze miasta dla wiekopomney pamięci, zapisana będzie. Adress wszelkich ofiar do Burmistrza i Rady miasta.

Pyzdry dnia 15. Czerwca 1814.

Laskowski, B.

Dodatki,

OBWIESZCZENIE.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Uwielbiam Szanowną Publiczność, iż dnia 27. b. m. sprzedawać się będą w tutejszym głównym Magazynie publicznie, przez więcej datność, blisko 100 cetnarów otręb pszennych, a przeszło 1000 cetnarów otręb żytnych; wzywam mających ochotę kupna takowych, aby się w dniu oznaczonym zrana o godzinie 10. w Biorze tutejszego Magazynu stawili.

Poznań dnia 14. Czerwca 1814.

podpisano:

J. PONINSKI.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

— Z Poznania. —

Towarzystwo Dramatyczne Polskie pod dyrekcją JP. Baura przybyło tu, i w tych dniach otworzy świątynię *Thalii*.

Z Petersburga d. 25. Kwietnia d. s.

W nagrodę walecznych czynów okazanych w różnych z nieprzyjaciół bitwach; przed wejściem zwyciężkich wojsk Rosyjskich do stolicy *Francyi*, zostali mianowani: Naczelnie dowodzący wojskami Generał piechoty Hrabia *Barklay de Tolly*, Generałem Marszałkiem *Polnym*; Generał Porucznik *Eugeniusz* Xiażę *Wirtembergski*, Generałem piechoty; Generał Major *Emanuel*, Generałem Porucznikiem; Adjutant skrzydłowy Hrabia *Branicki*, Generałem Majorem. — Ozdobieni zostali orderami: Generał piechoty Hrabia *Langeron*, orderem Świętego *Andrzeja* pierwowzanego; Generałowie jazdy, *Rajewski*, orderem Świętego *Jerzego* drugiej klasy, Baron *Wincyngerode* szpada z dyamentami; Generałowie Porucznicy, Xiażę *Gorczałków* 2gi orderem Świętego *Jerzego* 2giej klasy, Generał Adjutant Xiażę *Wołkoński*, orderem Świętego *Włodzimierza* pierwszego stopnia, *Paszkiewicz*, orderem Świętego *Alexandra* *Newskiego*, *Jermotów* i Generał Adjutant Hrab. *Strogonów*, orderem Świętego *Jerzego* drugiej klasy, Dowódca gwardyi od boku *Preobrażańskiego* pułku, Baron *Rozen*, orderem Świętego *Włodzimierza* drugiego stopnia,

Hrabia *Palan* i *Rudzewicz* orderem Świętego *Jerzego* 2giej klasy, Xiażę *Jaszwił* dyamentowymi znakami orderu Świętego *Alexandra* *Newskiego*, Xiażę *Szachowski*, *D'Avray*, Baron *Dybiez*, Generałowie Adjutanci Hrabia *Lambert* i Hrabia *Ożarowski*, orderem Świętego *Alexandra* *Newskiego*.

— Towarzystwo opieki nad zniszczonemi przez nieprzyjaciela udzieliło nam, tak odebrany przez niego list od Generała Adjutanta *Goleniszczewa Kutuzowa*, iako też odpowiedź swoją na to pismo, które my pośpieszamy udzielić czytelnikom naszym.

„Łaskawi Panowie! Mając szczęście być posłanym od Jego Imperatorskiej Mości do N. Imperatorowej *Maryi Teodorowney* z doniesieniem o zajęciu stolicy *Francuzkiej* przez wojska sprzymierzone, znalazłem już i w tem dla siebie wielką nagrodę, że byłem dla *Petersburga* obwieścicielem sławy Naszego Wielkiego Monarchy, i niezwykłych Rosyjskich woioowników; i iakoby narzędziem tej uroczystej radości, którą widzieć i dzielić ze swoimi współziomkami, jest największe szczęście, iakiem tylko człowiek na tym świecie cieszyć się może. — Lecz szanowne Zgromadzenie kupców *Petersburskich* chciało jeszcze podwoić to moje szczęście, oznaczając uczucie radości swojej zrobionym mi podarunkiem ze srebrnego półmiska z pokrywą i czterema tysiącami czerwonych złotych. Ten umie prawdziwie czuć wdzięczność, kto umie

lepiej używać darów. Oprócz tego, ia Roszjanin, nieumiem w niczem czuć pociechy, ieżli tey pociechy nierozdzielam. Naczynie srebrne z pokrywą, zostawiam sobie i dzieciom moim na pamiątkę pochlebnych dla mnie uczuć szanownego Zgromadzenia handlowego tey stolicy; pieniądze zaś, wśród tak uroczystey radości Roszjan, ia także w uniesieniu moiego serca, pragnę obrócić na danie uczt; ale ież uczestnikami chcę zrobić tych, którzy w czasie teraźniejszey wojny ponieśli od nieprzyjaciół zniszczenie. W tym zamiarze przesyłam do Towarzystwa opieki ofiarowane mi 4,000 czerwonych złotych, i pochlebiam sobie, że to ich użycie okaże Zgromadzeniu handlowemu Petersburgskiemu, iak wiele mu iestem obowiązany. Dało mi ono sposobność wykonania takiego uczynku, do iakiego w życiu moiem nie miałbym był, ani łatwości, ani sposobu. Z prawdziwem uszanowaniem mam honor etc.

W Petersburgu dnia 19. Kwietnia 1814.

(podp.) *Paweł G. Kutuzów.*

O d p o w i e d ź.

„Towarzystwo opieki nad zruynowanemi przez nieprzyjaciela miało honor odebrać list JW. Pana, i 4.000 czerwonych złotych ofiarowanych mu przez Petersburgskie handlowe Zgromadzenie, z powodu radośney nowiny przez niego przywiezioney. Wiele ofiar na korzyść zniszczonych przez napasć nieprzyjacielską odebranych przez Towarzystwo, okazały całemu światu, że Roszjanie mało cenią majątek, ile razy rzecz idzie o pomoc współziomkom swoim; lecz Towarzystwo nie może niecenić szczególniey ofiary JW. Pana, iako z nayszlachetniejszego powodu uczynioney przez człowieka, który wraz z innymi wojownikami mając sprawiedliwe prawa do wdzięczności oyczyzny, za uczestnictwo w tak wielkich dziełach dla dobra powszechnego, przez Wielkiego Naszego Monarchę przedsięwziętych i uwieńczonych wiekopomną sławą,

okazuje ieszcze tak rzadki i tak celujący przykład dobroczynności. Towarzystwo, ożywione temi uczuciami, poczytuje za obowiązek oświadczyć ie JW. Panu wraz z wdzięcznością swoją. Niezaniedba ono użyć Jego ofiary na pomoc zruynowanych od nieprzyjaciela, podług zasady swoich prawideł. Mamy zaszczyt bydź i t. d.

W Petersburgu dnia 19. Kwietnia 1814.

podpisali: *Hrabia W. Koczubey.*

Hrabia N. Gołowin.

Xiążę Alexander Golicyn.

Z Petersburga d. 13. Maia d. 5.

W imiennym naywyższym Jego Imperatorskiej Mości Nayiaśnieyszego Pana ukazie, wydanym dnia 31. przeszłego Marca na imie zawiadującego Ministerium Sprawiedliwości Senatora *Bołotnikowa*, wyrażono:

„Przychylając się do podaney mi prozby od przebywających w *Paryżu* byłey Polskiej służby: Generała *Hrabiego Xawerego Nieśiołowskiego*, Pułkowników: *Xięcia Michała Radziwiłła*, *Hrabiego Konstantego Tyzenhauza*, *Hrabiego Stanisława Czapskiego*, Kapitanów: *Samuela Kostrowskiego* i *Gaspary Iwaszkiewicza*, i Poruczników *Goriana Swidy* i *Józefa Dembińskiego*, pozwoliłem powrócić im do *Roszyi*, a wam rozkazać uwolnić od sekwestru ich majątek, za niestawienie się na termin, skonfiskowany.“

Z Multan dnia 1. Czerwca.

Chociaż wielkie wypadki dni naszych zdaiają się obiecywać całej *Europie* powszechny i głęboki pokój, przecieź zdaie się, iakoby *Porta Ottomańska* nie dawała zupełney temu wiary. Niedawno odebrał *Xiążę Multański* rozkazy od *W. Sułtana*, aby ze wszelkiem natężeniem obwarować cztery miejsca nad *Dunaiem*, to iest: *Brailow*, *Izakę*, *Dulcę* i *Mazyn*. *Multany* muszą dostarczyć do tego bezpłatnie wszystkie drzewo i ogółem wszystkie materyały, a oprócz tego dowozić wszystko i posyłać robotników. Zaszkoździ to

wielce rolniczemu gospodarstwu, które i tak w *Multanach* jest małe. Nadto, kontrybucya 1,260,000 piastrów, które Dywan Turecki na *Multany* nałożył, a których rozkładem trudni się teraz z rozkazu iego Xiążę Multański, będzie bardzo uciążliwą dla kraju. — Tymczasem nie słychać dotychczas nic jeszcze o zbieraniu się wojska Tureckiego nad *Dunaiem*, tudzież o zakupywaniu żywności dla opatrzenia w nią twierdz.

Z Wiednia dnia 23. Maia.

Listy od brzegów Etruryjskich donoszą, że w *Korsyce* wciąż niespokojno. W *Neapolu*, i we wyższych *Włoszech*, domyślają się, iż *Korsyka* z zezwoleniem mocarstw Sprzymierzonych osadzona będzie wojskiem Angielskiem, i wprowadzie nie na rzecz *Anglii*, ale owszem dla ustąpienia iey Ex-Cesarzowi *Napoleonowi*, który, iak słychać, chce się na to zrzec 6 milionów rocznego dochodu, zapewnionego mu przy złożeniu korony Francuzkiej i Włoskiej.

Dnia 26. Maia.

Gazeta Berlińska zawiera co następuje:

Prywatne listy z *Wiednia* donoszą, że N. Cesarz i Król powracając do swej stolicy, odprawi w poniż opisanym sposobie swój wjazd, po którym mieć będą miejsce następujące uroczystości:

Z pałacu Xięcia *Szwarcenberga* uda się orszak przez arkę tryumfalną przy bramie *Karyntskiej*, potem przez ulicę tego nazwiska i t. d. aż na plac *S. Stefana*; tu zatrzyma się orszak, i Cesarz Jmć przytomnym będzie odśpiewaniu hymnu: *Te Deum*, po którym ruszy, i pociągnie przez *Stock* i t. d. aż do zamku.

Wieczorem na teatrze w *Karyntskiej* bramie wielka opera za biletami, inne teatru bezpłatne.

Drugi dzień. Wjazd obcych Monarchów w podobnym sposobie.

Trzeci dzień. Festyn Kawalerów or-

derowych, otwarty stół Monarchów, bezpłatne teatru, oświecenie miasta.

Czwarty dzień. Wielki śpiew: *Samson*, wieczorem bezpłatna reduta na 10,000 osób.

Piąty dzień. Bezpłatne teatru, oświecenie miasta, feierwerk w *Schönbrunn*, toż samo w *Laxenburgu*, z dodaniem karuzelu. Bal w ogrodzie (*Augarten*) na 40,000 osób.

Szosty dzień. Wielka parada gwardyi miejskiej i popis. Później wielki popis wojskowy całej osady.

— Przyciągnie tu 10,000 grenadyerów w kilkunastu oddziałach, z których utworzone będą pułki gwardyjskie.

Z Wirzburga d. 6. Czerwca.

Wczoraj rano wyjechał ztąd W. Xiążę; powiadał, że iedzie do *Monachium*, gdzie N. Cesarz Austriacki dnia 14. m. b. stanie. Domyślają się, że W. Xiążę poiedzie z N. Cesarzem do *Wiednia*.

Z Paryża dnia 3. Czerwca.

Zeszłej nocy o godzinie 3ciej wyjechał ztąd N. Imperator *Alexander*. Teyże nocy i dnia następującego ruszyła Jego świta. N. Imperator zabawi parę godzin w *Amiens*, ztamtąd ruszy do *Boulogne*, gdzie stanie razem z N. Królem Pruskim, który w Sobotę *Paryż* opuści. Oba Monarchowie popłyną z *Boulogne* do *Anglii*.

Pułki gwardyi Rossyiskiej, i *Kiryssyery* W. Xięcia *Konstantego*, wyruszyły wczoraj z *Paryża*. Za niemi wyciągnęły liczne oddziały Rossyiskiej i Pruskiej piechoty.

Pan *Gonin*, dawniej Szeft dywizyi i generalny Dyrektor poczt, ieden z nayprzywiązanych osób do domu Królewskiego, miał wczoraj osobną audyencyę u N. Króla *Ludwika XVIII*, na której podał Mu chustkę od nosa znaną w kieszeni *Ludwika XVI*, po zeyściu iego na rusztowaniu śmierci. Z naygłębszém rozrzewnieniem przyjął Król tę drogą pamiątkę po bracie swoim, co prawdziwie męczeńską umarł śmiercią.

31. d. m. Mała grono Oficerów będącego tu Królewsko-Pruskiego wojska wydało świetny bal w hotelu *de la Briffe*, którego N. Król Pruski i Xiążęta Królewscy obecnością swą zaszczyli.

Dnia 4. Czerwca.

Ustawa Królewska.

Na wniosek naszego Ministra Woyny, udzielamy krzyż wojskowy S. *Ludwika* naszym kuzynom, poniżej wyrażonym Marszałkom *Francyi*, PP. *Moncey* Xięciu *Conegliano*, *Jourdan*, *Massenie* Xięciu *Rivoli*, *Auge-reau* Xięcia *Castiglione*, *Soult* Xięciu *Dalmacyi*, *Brune*, *Mortier* Xięciu *Treviso*, *Ney* Xięciu *Elchingen*, *Wiktorowi* Xięciu *Belluno*, *Oudinot* Xięciu *Reggio*, *Marmont* Xięciu Ragusańskiemu, *Makdonaldowi* Xięciu *Tarentu*, *Suchet* Xięciu *Albafery*, *Gouvion St. Cyr*, *Lefebvre* Xięciu Gdańskiemu, *Perignon*. (Brakuje tu Marszałków *Berthiera*, *Serruriera*, *Davusta* i *Wandama*.) Także samą ustawą mianowanych jest 38. Generałów Poruczników i Ministrer marynarki *Mallouet*, Kawalerami orderu S. *Ludwika*.

N. Cesarz Austriacki opuścił wczoray naszą stolicę.

Z Madrytu dnia 13. Maia.

Król Jmć wydał dnia 4. m. b. z *Walencyi* nader długą i wywodną odezwę, wystawiając w niej narodowi nacyelniejsze wydarzenia, zaszkłe od przybycia jego do *Baionny*, oraz rozkazy, które dał swym radom za zasadę postępowania w czasie jego niebytności.

Po potrzebnych wyjaśnieniach, wynurza Król swą niechęć przeciwko tym osobom, które pod nazwiskiem nadzwyczajnych i zwyczajnych stanów Kortes wszelką władzę ogarnęły, i na Monarchę swego iarżmo nieprawnej konstytucyi wtłoczyć umyśliły; przyrzeka ludowi swemu zgromadzić wkrótce legalne stany Kortes, z którymi wspólnie nada *Hiszpanii* Konstytucyą, na interesie narodu

i oświacie *Europy* zasadzoną organizacyą, której głównemi podstawami będzie: wolność osobista, wolność druku z ograniczeniami, potrzebnymi ku zapobieżeniu nadużyć, i t. d. W końcu zagrożona jest kara na tych, coby usiłowali popierać konstytucyę stanów Kortes.

Wyrok ten Królewski, wręczony urzędownie politycznemu i wojskowemu naczelnemu Gubernatorowi *Madrytu* Panu *Eguia*, Generałowi Porucznikowi i Radcy stanu, niebawnie wykonany został. Złączyło się z nim pospólstwo z zapalem, i rozwiązanie stanów Kortes bez najmniejszej nastąpiło trudności.

Rzecz nie do pojęcia, że ludzie, którzy o niczem nie mówili, iak tylko o interesie narodu, którzy tylko jego sprawę udawali być zaiętymi, którzy tak wiele sobie obiecywali po przychylności narodu, w samej stolicy, bez poruszenia, bez natężenia, zostali zrzuceni, i do więzienia zaprowadzeni, tak że ani jeden człowiek nie odezwał się na ich obronę.

Wiadomi nam są w większej części ci nowomodni Republikanie, bez znajomości ludzi i rzeczy. Książki im pozawracały głowy; czytali ie bowiem nie mając ani sposobów, ani czasu, do pożytecznego onych zastosowania; prawdy, naywięcej społeczeństwu ludzkiemu przynoszące korzyści, staia się dla niego szkodliwemi, rozgłaszane będąc niezrozumiale i niewczas.

Pan *Macanaz*, którego *Napoleon* tak srodo w *Vincennes* więzić kazał, mianowany jest od Króla *Ferdynanda*, któremu statecznie wierność dochował, Ministrem sprawiedliwości, i podpisał już rzeczoną zwyż odezwę.

Dnia 16. Maia.

Król odprawił przedwczora wiazd wśród naychuczniejszych ludu okrzyków. Od *Aranjuez*, aż do *Madrytu* był poiazd od ludu ciągniony. Aresztowania ciągle trwają. Wypędzonych Prałatów wezwano do powrotu,

Inkwizycya ma być przywróconą. Także Gubernator *Kadyxu* aresztowany; Król powierzył ten urząd Panu *Villa Vincencio*.

Dnia 17. Maia.

Wczoraj miał u Króla audyencyą naywyższy Trybunał sprawiedliwości. Prezes *Puig de Samper* miał mowę, na którą Król w następujących wyrazach odpowiedział: „Przykładać się będę wszystkimi siły do ustalenia szczęścia mych ludów i zachowania naszej świętey religii.“

Z Londynu dnia 24. Maia.

Powróciło już z *Paryża* wielu naszych przednich panów i bogaczy. Nie znaleźli tam tego, czego szukali; bo wszystko tam teraz w zupełnym zamieszaniu, i bardzo nieprzyjemno dla cudzoziemca.

Podług wydrukowanego na rozkaz niższej Izby wykazu, regularne wojsko Angielskie liczy:

	na całkiem żołdzie—połowicznym—ogółem		
Polnych Marszałków	5	—	—
Generałów	74	7	81
Generał. Poruczn.	113	44	157
Generał. Majorów	152	69	221
Pułkowników	111	41	152
Podpułkowników	518	100	618
Majorów	572	40	612
Kapitanów	2504	456	2860
Poruczników	3900	816	4725
Kornetów	224	66	290
Chorążych	1920	378	2298

Z rozkazu rządu, każdy Angielski ieniec woenny otrzymać ma funt szterl., skoro stanie na ziemi Brytańskiej.

Rozmaite wiadomości.

Gazeta Hanauska donosi: W woysku Austriackiem powracającym do oyczyzny, panuje powszechne mniemanie, iż wkrótce się rozpocznie kampania przeciw *Turcyi*.

Marszałek *Davoust* przejechał d. 30. Maia przez *Nienburg*.

Do zadzierżawienia.

Dom do Instytutu 5 Panien Szlacheckich należący, pod Nrem 195 na ulicy *Koziej* sytuowany, w trzechletnią dzierżawę od święta S. Michała r. b. zaczynając, przez więcej datność puszczony będzie. Termina licytacji naznaczają się: 13., 21. t. m. i ostatni zawity 5. Lipca r. b. przed W. *Bathowskim*, pierwszym Ławnikiem Muncypalnym w Biorze Prezydenta o godzinie 10. przed południem, warunki kontraktu życzący sobie dzierżawy w Registraturze Muncypalney przeczytać może, a naywięcej dający, przysądzenia sobie dzierżawy pewno spodziewać się ma.

Poznań dnia 3. Czerwca 1814.

Prezydent Muncypalny.

OBWIESCZENIE.

Sąd Pokoju Powiatu Poznańskiego.

Powodowany przedstawieniem *Józefa Rakowskiego* z *Ostrowa* pod *Grodem* pochodzącego, byłego woysk Polskich żołnierza, o pozwolenie mu wniścia w śluby małżeńskie bez złożenia aktu znania z powodu, że w okolicy tutejszey niema nikogo takiego, ktoby znanie jego zaświadczyć był w stanie; wzywa każdego ktokolwiekby o urodzeniu tegoż *Rakowskiego*, lub o przeszkodach do zawarcia małżeństwa jego miał wiadomość, o takowych Sądowi Pokoju narychmiast doniosł.

Dan w Poznaniu dnia 7. Czerwca 1814.

OBWIESCZENIE.

Uwiedomia Szanowną Publiczność podpisany Urząd, iż dnia 21. b. m. i r. zrana o godzinie 10., na gruncie w wsi *Świątkowie* pod *Zninem*, w Powiecie Wągrowieckim Departamencie Poznańskim leżącej, zatradowane w drodze egzekucyi: konie, sprzęta domowe, wełnę, powóz kryty, zboże w ziarnie różnego gatunku, w pomierney ilości, na rzecz Ur. *Przysiewkowskiego* z *Kotłachowa*, przez licytacyą przedawać będzie, a naywięcej dający za wyliczeniem pieniędzy w monecie brzmiającej, uzyska przysądzenie. Przeto ochotę mających do kupna takowego, w mieysce i dzień powyż namienione, wzywa się.

Dan w Poznaniu dnia 11. Czerwca 1814.

Win. *Jaraczewski*,

K. T. C. D. P.

OBWIESCZENIE

mieysc Nauczycielskich wakujących;

W Kaliskim korpusie Kadetów, będzie wkrótce wakowało kilka mieysc niższych Nauczycielskich. Kto więc chce poświęcić talent swój edukacyi

cycerskiej młodzieży, niechaj niebawnie złoży świadectwa swej konduity i dowody zdatności Nauczycielskiej kommandzie tego Instytutu. — Umiejętności, do których będzie potrzeba Nauczycieli, są obok języka Polskiego następujące: Arytmetyka, Algebra i Jeometrya, Zoologia, Botanika i Mineralogia, Fizyka, Jeografia, Historia powszechna i Polska. Kandydat każdy, może sobie obrać z tych nauk jedną pryncypalnie i do niej się kwalifikować. Tych Kandydatów będzie się szczególnie prezentowało Naywyższey Dyrekcyi Edukacyney, którzy z uzdatnieniem nalezytem do uczenia jednej z powyższych umiejętności, będą łączyli gruntowną znajomość języka Francuzkiego lub Niemieckiego. Kommanda będzie wołała, kiedy się iey kandydat osobiście zaprezentuje.

Kalisz dnia 10. Czerwca 1814.

Podczaski, Pułkownik,
Kommandant korp. Kad. Kalisk.
krzyża woysk. Kaw.

Doniesienie. Przybyła w tych dniach do Poznania J. Pani F. K. z naymodnieyszymi strojami Warszawskimi dla Dam, mieszka w domu pod Nrem 76. na Chwalszewie, gdzie tychże strojów dostać można każdego czasu gotowych, lub za zamówieniem.

Doniesienie. Prześwietney Publiczności, a mianowicie naszym nader szacownym Przyjaciołom mamy honor donieść, iż w domu J. Pani Henning w rynku No. 57 założyliśmy handel wina Węgierskiego, zalecając się z naszym dobre gatunki win obeymującym składem.

Poznań dnia 17. Czerwca 1814.

Stanisław Powelski i Spółka.

Doniesienie. Ulokowawszy się tu, zalecam mię Szanowney Publiczności z naynowsza robotą jubilerską i złotnikoską, niemniej z rozmaitemi gotowemi tego rodzaju towarami w umiarkowanych ile można cenach.

Poznań dnia 18. Czerwca 1814.

Leopold Rehfeld, Jubiler i Złotnik,
mieszkający w rynku pod liczbą 46.

Doniesienie. Świeżo-wędzonego łosia, w całości lub częściami, dostać można u

Lisieckiego i Jakobięgo
na Wodney ulicy Nro. 172.

Uwiedomienie. Za ś. p. Stanisława Garczyńskiego, Proboszcza Zbąszyńskiego, Skrypt na 1000 zł. polsk. w niemieckim języku, od miasta Jego

Król. Mości Międzyrzeczyckiego kościołowi Zbąskiemu zapisany i pieczętkami oznaczony, jakimś przypadkiem zginął; ktoby o nim wiedział lub go znalazł, trzymał, niech się zgłosi do nrięyscowskiego Proboszcza. Poznań d. 13. Czerwca 1814.

Do przedania. Dnia 22. m. i r. b. tu w Poznaniu na placu przed XX. Bernardynami zrana o godzinie rorey, więcey dającym za gotową zapłatą w brzmiającym kurancie, przedane zostaną następujące na rzecz J. Pana Jeyka Jozua Wertheimera z Murowanej Gośliny, sądownie zatradowane ruchomości, iako to: żyta wiertelci 500, żrebców sztuk 8. i skopów 300.

Poznań dnia 10. Czerwca 1814.

Jan Köhler, K. p. T. H. D. P.

Do przedania. Podsedek Powiatu Szredzkiego. Commissorium Prześwietn. Trybunału Cywilnego Departamentu Poznańskiego upoważniony, uwiadomia Szanowną Publiczność, iż termin do przedazy różnych efektów po niegdy J. P. Wawrzynicu Kitowiczu, na dzień 18. Czerwca r. b. w Łaskawach wyznaczył. Wzywa zatem ochotę mających kupna, aby się na powyższym terminie stawili.

Szroda dnia 4. Czerwca 1814.

Bąkowski, Podsedek.
Morkowski, Pisarz.

Do zadzierżawienia.

Z majątności Osieckiey, którey Administracya do konkursu Wgo Bonawentury Gaiewskiego, Starosty Powidzkiego należy, na żądanie Kredytatorów tegoż konkursu, następujące dobra:

- Miasto Osieczna z propinacją i rybołówstwem.
- Folwark Trzebania.
- Wieś Woynowice, i
- Wieś Grodzisko;

w trzechletnią dzierżawę wypuszczone będą przez publiczną licytacją, która przed W. Rogozińskim, Sędzią Trybunału Departamentu Poznańskiego iako Delegowanym w zamku Sądowym dnia 23. Czerwca 1814. i w następujące dni zrana i po południu odbywać się będzie; do czego wszyscy zdolność i ochotę dzierżawić mający, publicznie wzywają się.

Dan w Poznaniu dnia 8. Czerwca 1814.

Konstanty Łukaszewicz,
Patron Trybunału Deptu Poznańskiego,
iako Kurator massy konkursowey
W. Gaiewskiego, S. P.

Do zadzierżawienia.

Na żądanie Ur. Korczyńskiego w assystencyi męża

czyniącey, od której Ur. Konstanty Łukaszewicz Patron, w Poznaniu mieszkający, stać będzie.

Ja Woyciech Ryszyński; Woźny przy Trybunale Cywilnym Departamentu Poznańskiego, mieszkający na Chwaliszewie pod liczbą 57, nominowany od J.W. Ministra Sprawiedliwości dnia 29. mca Listopada 1814 roku, wzywam wszystkich ochotę dzierżawić mających przed Ur. Milewskiego, Podśędka Powiatu Poznańskiego, żeby się dnia 27. Czerwca 1814. i następnych, w zamku Sądowym w Poznaniu stawili, i zadzierżawienia folwarku w Krzyżownikach i kamienicy w rynku pod Nrem 46 sytuowanej, przez plus licitum stosownie do wyroku Prześw. Trybunału dnia 18. Maja zapadłego, exekucye na też obiektu kontynuować nakazującego oczekiwali, a to podług warunków na terminie przełożyć się mających.

Poznań dnia 2. Czerwca 1814.

Do zadzierżawienia. Wieś Kania, położona w Powiecie Powidzkim, puszcza się w trzecholetnią dzierżawę 1814. drogą publiczną licytacji; w tym celu zaczyna się termin dnia 28. b. m. i r. o godzinie 10tej przed południem na sali ustępowej Trybunału w Poznaniu, przed delegowanym W. Assessorem Prusinowskim. Warunki dzierżawy przedstawione będą na żądanie każdego czasu w Biórze Wgo Topińskiego Patrona; o czém niniejszym zawiadamiam.

Poznań dnia 15. Czerwca 1814.

Ignacy Murkowski,

Woźny przy Sądzie P. P. P.

Do zadzierżawienia. Dobra Radomicko, Smolno, Wydorowo, z przyległościami, w Powiecie Wschowskim, puszcza się w moc wyroku Trybunału Cywilnego I. Instancyi Departamentu tutejszego z dnia 22. Maja r. b. w trzecholetnią dzierżawę 1814. drogą publiczną licytacji. W tym celu zaczyna się termin dnia 28. bieżącego mca i roku o godzinie 10tej przed południem na sali ustępowej Trybunału w Poznaniu, przed Wnym Prusinowskim Assessorem. Warunki dzierżawy przedstawione będą na żądanie każdego czasu w Biórze Wgo Topińskiego Patrona, o czém niniejszym zawiadamiam.

Poznań dnia 15. Czerwca 1814.

Ignacy Murkowski,

Woźny przy Sądzie Pod. Pow. Pozn.

Do zadzierżawienia. W dniu 22gim Czerwca r. b. zrana o godzinie 10tej, wypuszczone będą na publiczną licytację przed W. Rogozińskim, Sędzią Trybunału w Poznaniu na zamku Sądowym, dobra Grunowo i Maninhoff pod Lesznem, w Powiecie Wschowskim sytuowane, do masy kon-

kursowej niegdy 10. Xiecia Ant. Sułkowskiego należące, w dwuletnią dzierżawę z wolnem jednak dla masy wypowiedzeniem dzierżawy ostatniego roku. Warunki do zadzierżawienia, w Archiwum Prześw. Trybunału przejrzyć wolno.

Poznań dnia 2. Czerwca 1814.

Alex. Kaulfuss, Patron,

jako Kurator masy konkursowej niegdy 10. A. Xcia Sułkowskiego.

Do zadzierżawienia. Dobra Orchowo, Orchovice, Wolka, i folwark Dąbrowa w Powiecie Powidzkim sytuowane, w których znajduje się gorzalnia, mielcuch, wiatrak, propinacya etc. puszcza się w trzecholetnią dzierżawę 1814. drogą publiczną licytacji. W tym celu zaczyna się termin dnia 27. Czerwca r. b. o godzinie 10tej zrana, na sali ustępowej Trybunału w Poznaniu przed delegowanym Sądu, W. Sędzią Raczynskim, na który Publiczność zapraszam. Warunki dzierżawy przedstawi każdego czasu Patron Ogrodowicz, mieszkający w Poznaniu przy ulicy Szerokiej Nro. 116. Poznań dnia 10. Czerwca 1814.

Ignacy Orliński,

Woźny przy Trybunale Handlowym Departamentu Poznańskiego.

Do zadzierżawienia. Wieś Zegrowo pod Kościanem, puszcza się w trzecholetnią dzierżawę 1814. drogą publiczną licytacji. W tym celu zaczyna się termin dnia 23. Czerwca r. b. o godzinie 10. rano, na sali ustępowej Trybunału w Poznaniu, przed delegowanym Sądu Wnym Zielińskim, Assessorem; na który Publiczność zapraszam. Warunki dzierżawy, przedstawi każdego czasu Patron Ogrodowicz, mieszkający w Poznaniu przy ulicy Szerokiej Nro. 116.

Poznań dnia 11. Maja 1814.

Marcin Nowakowski, Woźny przy Cywilnym Poznańskim Trybunale, w Poznaniu mieszkający na ulicy Wodnej pod Nrem 168.

Do zadzierżawienia. Wieś Czeszewo w Powiecie Wągrowieckim, puszcza się w trzecholetnią dzierżawę 1814. drogą publiczną licytacji. W tym celu zaczyna się termin dnia 24. Czerwca r. b. o godzinie 10tej rano, na sali ustępowej Trybunału w Poznaniu, przed delegowanym Sądu W. Zielińskim, Assessorem; na który Publiczność zapraszam. Warunki dzierżawy, przedstawi każdego czasu Patron Ogrodowicz, mieszkający w Poznaniu przy ulicy Szerokiej Nro. 116.

Poznań dnia 11. Maja 1814.

Ignacy Orliński,

Woźny przy Trybunale Handlowym

List gończy. W miesiącu podobno w Marcu z. b., nieiaki Jan Bogumił Fiszer, pewnego dnia z wsi Ludomia pod Obornikami sytuowanej, który w sprawie Kryminalney np. Janowi Bogumiłowi Adamowi et Comp. o kradzieże jest współobwinionym, zbiegł. Jest on wzrostu średniego, włosów czarnych, oczów szarych, twarzy chudey, pociągłey, dziubatey, nosa długiego nieco zarzucanego na wszystkie zęby, wąsów małych czarnych przyszyrzonych, na nosie, policzkach i pod oczyma, trędowaty; ubrany był w suknię granatową kroiu Niemieckiego, w westkę granatową z małymi medalowymi białymi guzikami, koszulę miał na sobie lniąną z rozporkiem w tyle, spodnie płócienne długie, na nogach miał trzewiki żołnierskie, czapkę spuszczoną z szarego sukna, z barankiem z żółtego kota. A że na schwytaniu tegoż zbiegłego Jana Bogumiła Fiszer, wiele Sądowi naszemu zależy, więc wzywa Sąd podpisany niniejszém wszelkie Szanowne Władze tak Woyskowe, iako i Cywilne, aby wszędzie na tegoż zwyż opisanego zbiega, pilną baczość dawać, i onegoż w razie spostrzeżenia arestować, i przez pewny transport do Sądu podpisanego odesłać kazać raczyły. Poznań dnia 1. Czerwca 1814.

Sąd Policyi Poprawczy Obwodu Poznańskiego.
Stempel, Podśdek.
Moczyński.

List gończy. Starozakonny Dawid Lewkowicz z Rostarzewa, w Powiecie Babimostkim, o kradzież koni obwiniony, którego opis poniżej umieszcza się, zbiegł w dniu 5tym r. m. na transporcie do Poznania; wszystkie Zwierzchności tak Cywilne iako też Woyskowe, upraszają się, aby rzeczonoego inkułpata śledzić kazały, schwytają

nego zaś do Sądu naszego pod mocną strażą odesłać kazały.

Opis inkułpata:

Nazywa się Dawid Lewkowicz, lat ma 25, wyznania Mójżeszowego, rodem z Opoczna, teraz zamieszkały w Rostarzewie, wzrostu niskiego, włosy ma czarne krótko obcięte, czoło niskie, brwi brzońne, oczy iaskrawe, nos długi wypukły, twarz pociągłą płaską białą, żółto zarastającą, piegawatą; nosi na sobie wołoszkę sukienną szamerowaną, koloru nakrapianego, sukniem niebieskim podszytą, westkę sycową na białem tle w czerwone kwiatki, z małymi sycowemi guzikami, kaftanik igliczkową robotą, raytuzy sukienne koloru prochowego z takimi guzikami, gadki płócienne z takimi guziczkami, bórty cięjące roboty possowey bez korków, na szyi czarną iedwabną chustkę, przy raytuzach rzemienne szelki, koszulę z kolińskiego płótna, kaszkiec z siwych baranków, szlafmycę białą nową, płaszcz sukienny prochowy nakrapiany, z wielkim kołnierzem; mówi po żydowski, polsku i niemiecku.

Szrem dnia 6. Czerwca 1814.

Sąd Policyi Sądu Pokoju Powiatu Szremskiego.

Józef Białkowski,

Podśdek.

Łatkowski, Pisarz.

— Sprostowanie. — W obwieszczeniu dzierżawy miasta Osieczny i t. d. gazetami tuteyszenii No. 47 i 48, zaszła omyłka druku kosztem nieczytelnego pisma, gdzie pod literą b. wydrukowano: Folwark Trubunin — zamiast: Folwark Trzebania.

OBWIESZCZENIE.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Uwadamia się Publiczność, że z powodów Policyjnych uznałem za rzecz potrzebną postanowić, ażeby sprzedaż wszelkich towarów pod czas nadchodzącego iarmarku Sto-Jańskiego zamiast w rynku, odbywała się na placu przed Teatrem Narodowym, i tam budy były stawiane, w porządku, iaki Policya mieyscowa przepisze.

Poznań dnia 17. Czerwca 1814.

podpisano:

J. PONINSKI.

Za Sekretarza Generalnego, Zaydler.

O B W I E S C Z E N I E.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

JW. Dyrygujący Ministerium Przychodów i Skarbu w celu przekonania się dwustronnego o ilości i rodzaju podatków od dnia 1. Czerwca r. b. do kass Powiatowych przez Kontrybuentów wnosić się mających, zaprowadzić raczył do tychże Kass książki zwane Kwitaryuszowe, i o sposobie używania takowych, wydał dla kass Powiatowych instrukcyą następującą osnowy:

„Dyrygujący Ministerium Przychodów i Skarbu.

Uznawszy potrzebnym zaprowadzenie od dnia 1. Czerwca r. b. do kass Powiatowych książek zwanych Kwitaryuszami, względem używania takowych, następującą dla Kassyerów Powiatowych przepisuje instrukcyą:

§. 1. Od dnia 1. Czerwca r. b. żaden Kontrybuent wnoszący podatki do kassy, czyli to bieżące czyli na zaległość, nie może być w inny sposób zakwitowanym, tylko kwitem drukowanym wyciętym z kwitaryusza.

§. 2. Kassyer w wycinaniu kwitów kolejno porządkiem postępować powinien, tym sposobem, że kwit na prawey stronie kwitaryusza będący wycina, podpisuje wraz z Kontrollerem, pieczęcią skarbową stwierdza i kontrybuentowi wręcza, kwit zaś na lewey stronie w kwitaryuszu pozostały, podpisuje ten kto podatek wnosi.

§. 3. Skoro Kontrybuent wnosi podatek do kassy, Kassyer obowiązany wypełnić rubryki Kwitaryusza w porządku po sobie idącym, to jest: Numer porządku, Etatu, lub Taryfry, albo regestru bierczego, gdy teażniejsze Etyaty nieobeymują jeszcze imiennie Kontrybuentów. W następney rubryce umieszczona być powinna należność, iaka się od Kontrybuenta należy na tę ratę, na którą podatek przynosi.

Nazwisko Kontrybuenta, miasta lub wsi podatek opłacających, zapisane być powinno w odstępie u góry zostawionym tej rubryki, którą Kontrybuent po zapisaniu dnia, Mca i kwoty iaką wnosi, w miejscu u dołu otwartym podpisać winien. Jeżeli Kontrybuent niepłaci w gotowiznie, lecz w dowodach zamiast gotowych pieniędzy, w dekretach Allewiacyjnych, lub Inexigibiliach, takowa opłata umieszczona będzie w respective rubrykach do tego wskazanych, za oddzielném wszelakoż upoważnieniem władzy przełożoney.

Zresztą miejsca otwarte w kwicie dla Kontrybuenta, jasno wskazują, w jakim sposobie takowe przez Kassyerą uzupełnione być mają. Dodać się tylko, że oprócz wyrażenia liczbami kwoty zapłaconey, takowa w miejscu na to zostawioném, literami wypisana być ma, oraz że wycięcie kwitu powinno nastąpić środkiem rubryki. w której wydrukowane jest słowo Kwitaryusz.

§. 4. Na każdą ratę oddzielnie kassa Powiatowa potrzebną liczbę kwitów w stosunku ilości Kontrybuentów odbierze.

§. 5. Każda książka Kwitaryuszowa kontynuowaną będzie wciąż od raty respective, aż do końca roku Etatowego, i w ten czas dopiero się zamknie z przeniesieniem zalegających summ podatkowych z każdej raty respective do zaległości i niedoborów roku schodzącego.

§. 6. Na zaległości r. 18 $\frac{1}{4}$, oddzielna książka kwitaryuszowa kassie się przesyła, i takową kontynuować będzie całorocznie; gdyby ta niebyła dostarczającą, na ów czas kassa zgłosi się do W. Dyrektora skarbu, z wyrażeniem potrzebney jeszcze ilości kwitów, a takowe iey przesłane będą.

§. 7. Ponieważ w kassach Powiatowych pomimo rat Etatowych i niedoborów zaległych zesłolennich, mogą wypadać wpływy extraordinaryjne, np. z obiektów nowo przybyłych, z defektów na zesłolych Kassyerach uzyskiwanych, i za szczegółowemi reskryptami do pobrania Extra Etatów wskazywane, takowe wpływy zatym wpisywane być mają w Kwitaryusze rat bieżących, iednak nie w ciągu podatków Etatowych, lecz Kassyer na takowe wpływy na końcu Kwitaryusza arkusz ieden lub dwa odłożyć i tam one zamieścić, i ztamtąd kwity na nie wycinać będzie.

§. 8. Książki Kwitaryuszowe niewymagają prowadzenia książek rachunkowych w innym sposobie iak dotąd; kassa Powiatowa zatym księgi kassowe tak iak dotąd utrzymywać, i Extracta zwyczajnym sposobem podawać będzie, dopóki nie odbierze innych w tym względzie wskazań.

§. 9. Nakoniec gdy odtąd żadne dochody podatkowe w kassach Powiatowych zebrane, nie mogą mieć tytułu Depozytów w kassach Powiatowych, wyjąwszy tylko właściwe Depozyta ad extraordinary perceptowane za Reskryptami Interimálnemi, przeto kassa Powiatowa przy odsyłaniu pieniędzy do kassy Departamentowej, powinna zawsze wskazać, z iakiego rodzaju podatku takowe pochodzą, za każde uchybienie tego przepisu, Kassyer Powiatowy podpadnie karze zł. trzydziestu.

§. 10. Poleca się rewidującym Kassy Powiatowe, aby przy rewizjach tak zwyczajnych, iak i nadzwyczajnych na wykonanie niniejszych przepisów ściśle dawali baczenie.

w Warszawie dnia 25. Maja 1814 roku.

podpisano:

V. COLOMB.

Kruszyński, S. G.“

podając to urządzenie do publiczney wiadomości, obwieszczam Publiczność:

że od dnia 1. b. m. praktykowany dotąd sposób kwitowania Kontrybuentów ustaie, a na to miejsce zaprowadzone są po kassach Powiatowych i w kassie trudniący się poborem podatków publicznych tutejszego miasta, kwitaryusze, a zatém żaden kwit czyli na ratę Czerwcową 18 $\frac{1}{4}$ czyli na zaległe podatki z roku 18 $\frac{1}{4}$ od 1. Czerwca r. b. wydany, niebędzie uważany za ważny, któryby nie był wycięty z tegoż kwitaryusza. Kontrybuent wnoszący podatki do kassy obowiązany jest w kwitaryuszu w rubryce do tego przeznaczoney podpisać się. Rubryka ta obeymuie nazwisko Kontrybuenta miasta lub wsi płacący podatek, datę, dnia, mca i roku, niemniej kwotę, iaką do kassy wnosi, w formie następującej:

Numer		Dzień	Miesiąc	Należność	Nazwisko Kontrybuenta miasta lub wsi podatek płacących.	O p ł a c o n o					
Porządk.	Str.					W Goto- wiznie.	W dowodach zamiast gotowizny.	W Dekretach Allewi- acych.	W Inexigibi- liach.	Razem.	
					Transport						
					Dnia Mca						
					roku zapłaćkiem do kasy						
					Kontrybuent						

Poznań dnia 3. Czerwca 1814.

podpisano:

K W I T A R Y U S Z

K W I T.

Nro. Kwitu Nro. Etera

JP an z Dobr za Ratę 181

roku zapłacił do kasy powiatowéy podatku
złotych polskich

to jest: w gotowiznie
w dowodach zamiast gotowizny
w Allewiacyach
w Inexigibiliach

jak wyżej razem

które kasa powiatowa rzetelnie odebrawszy niniejszym
kwitnie.

Dań w. dnia Mca roku
Kasyer (L.S.) Kontoller

J. P O N I N S K I.
Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycika